

Ministerie van Justitie en Veiligheid
T.a.v. zijne Excellentie F.M. Weerwind
Postbus 20301
2500 EH DEN HAAG

Ingediend via internetconsultatie.nl

Betreft: Reactie op het conceptvoorstel van de Wet preferentie kinderalimentatie
Kenmerk: OJ/JN/SvK/329-1024

Den Haag, 24 oktober 2022

Excellentie,

De Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders (KBvG) heeft met grote interesse kennis genomen van deze consultatie. Na de generieke afschaffing van de preferentie voor alimentatie in 1934 is het al dan niet preferent maken van deze vordering herhaaldelijk onderwerp van discussie geweest.

De KBvG vindt de mogelijkheid deze vordering een preferentie te verlenen sympathiek maar neemt geen standpunt in omtrent de maatschappelijke wenselijkheid daarvan: de Beroepsorganisatie vindt dat de politiek deze knoop moet doorhakken. In het algemeen dient echter opgemerkt te worden dat wanneer aan een (thans) concurrente vordering een preferentie wordt verbonden dit in de regel negatieve gevolgen zal hebben voor de concurrente crediteur en diens vordering.

Beslagen onder derden ten behoeve van de inning van (kinder)alimentatie worden door de deurwaarder in beginsel gelegd overeenkomstig het bepaalde in artikel 479b Rv. Het LBIO heeft de mogelijkheid om vereenvoudigd beslag te leggen overeenkomstig het bepaalde in artikel 479g Rv.

In 1992 koos de wetgever voor de rol van de gerechtsdeurwaarder als spil in de afwikkeling van derdenbeslagen in artikel 478 Rv. Die rol is versterkt per 1 januari 2021 toen de nieuwe regeling van de beslagvrije voet is ingevoerd en de 'coördinerende deurwaarder' (CDW) werd geïntroduceerd. De CDW is belast met de (her)berekening van de beslagvrije voet namens de gemeenschappelijke beslagleggers en verdeelt (met inachtneming van bestaande preferenties) de executieopbrengst.

Indien een gerechtsdeurwaarder beslag legt onder een derde voor het verhalen van een vordering (waaronder alimentatievorderingen), zal dit beslag worden in geschreven in het digitaal beslagregister (DBR) wanneer op dat beslag een beslagvrijevoet van toepassing is. Het gelegde beslag is daarmee kenbaar voor gerechtsdeurwaarders.

Wanneer het LBIO echter een vereenvoudigd beslag heeft gelegd voor een (kinder)alimentatievordering, zal dat beslag echter niet onmiddellijk 'zichtbaar' zijn tot dat de Wet Stroomlijning Keten voor Derdenbeslag (SKD) in werking treedt.

Als het voorstel als verwoord in het consultatiedocument tot wet mocht worden verheven, zal het gemis van de wet SKD extra voelbaar zijn. Door de werking van artikel 478 lid 2 Rv zal het LBIO immers voor de inning (en 'verdeling') moeten zorgdragen. Het LBIO zal de rol van CDW echter behouden bij een beslag voor de inning van kinderalimentatie wanneer er cumulatief beslag wordt gelegd door een andere beslagleggende partij voor een vordering met een lagere preferentie of zonder preferentie.

Daar waar een cumulatief beslag door een deurwaarder ná een beslag van het LBIO voor de inning van alimentatie thans tot gevolg heeft dat de gerechtsdeurwaarder de CDW wordt, zal dat automatisme straks komen te verdwijnen. Deze additionele complexiteit maakt een duidelijk en eenvoudig inzicht in de beslagsituatie des te belangrijker.

Hierbij dient opgemerkt te worden dat het huidige DBR een belangrijke functie heeft in het voorkomen van het maken van onnodige kosten. Alvorens een deurwaarder overgaat tot het betekenen van een dagvaarding of het leggen van derden-beslag, dient hij immers het DBR te raadplegen en in te schatten of de vordering ten behoeve waarvan hij zijn voorgenomen ambtshandeling zou gaan verrichten, binnen een redelijke termijn te verhalen valt.

Als het onderhavige voorstel tot wet wordt verheven, zal een reeds gelegd beslag ten behoeve van de inning van kinderalimentatie, naar verwachting, de gehele afloscapaciteit innemen voor een lange periode. Het leggen van cumulatieve beslagen zal in veel gevallen derhalve veel minder voor de hand gaan liggen. Ook het dagvaarden van de alimentatieplichtige ten aanzien van eventuele andere schulden, zal minder vaak voor de hand liggen.

Ook hier zal het gemis van de Wet SKD extra gevoeld worden. Indien een deurwaarder immers beslag heeft gelegd ten behoeve van de inning van kinderalimentatie, zal het beslag immers in het DBR staan. Wanneer het LBIO echter een vereenvoudigd beslag heeft gelegd voor de inning van kinderalimentatie, is dat thans niet zichtbaar.

Wanneer aan de vordering op kinderalimentatie een preferentie verbonden wordt, zal ook de realisatie van de Wet SKD verder in belang toenemen. De KBvG dringt er dan ook op aan om hier haast mee te maken.

Hoogachtend,
Namens de Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders

Mr. O.M Jans, bestuurslid KBvG